

Binecuvântare patriarhală în zi de hram la Mănăstirea Cernica

În Duminica a 4-a din Postul Mare (a Sfântului Cuvios Ioan Scărarul), 11 aprilie, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, s-a aflat în mijlocul obștii monahale a mănăstirii ilfovene Cernica, întrucât vechea vatră de rugăciune și cultură și-a sărbătorit unul dintre ocrotitorii spirituali, pe Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica, Episcopul Râmnicului. Sfânta Liturghie a fost săvârșită de Preasfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul, Episcop-vicar patriarhal, înconjurat de un sobor de slujitori. După Sfânta Liturghie, Patriarhul României a binecuvântat Casa Memorială „Sfântul Cuvios Gheorghe de la Cernica și Căldărușani”, muzeul și trapeza pentru pelerini a așezământului monahal.

În cuvântul de învățătură rostit la finalul Sfintei Liturghii, Întâistătătorul Bisericii noastre a subliniat faptul că Evanghelia Duminicii a 4-a din Postul Sfințelor Paști, a Vindecării fiului lunatic (Marcu 9, 17-32), ne arată că Mântuitorul Iisus Hristos îi vindecă pe oameni de îndoială, de boală și de nepricepere duhovnicească. „Evanghelia de astăzi ne arată trei vindecări pe care Mântuitorul Iisus Hristos le-a

făcut: a întărit credința slabă a tatălui unui copil bolnav, a vindecat copilul bolnav, eliberându-l de duhul mut și surd care-l stăpânea, și i-a vindecat sau eliberat pe ucenicii Săi de nepriceperea duhovnicească privind importanța și puterea rugăciunii și a postului. Mântuitorul ne arată puterea Sa vindecătoare, izvorâtă din iubire smerită și milostivă față de oamenii care suferă”, a spus Preafericirea Sa.

Patriarhul României a precizat că Mântuitorul Iisus Hristos, atunci când a auzit că ucenicii Săi nu au putut să alunge demonul mut și surd din copil, a constatat că, de fapt, era slabă credința tatălui, că ucenicii nu aveau pricepere duhovnicească și că era slabă și credința poporului. Preafericitul Părinte Daniel a subliniat apoi că Biserica a rânduit în mod deosebit ca pasajul evanghelic al vindecării lunaticului să fie citit în Postul Mare „pentru a ne arăta cât de importantă este rugăciunea fierbinte unită cu postul. «Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post» (Marcu 9, 29). De ce este important postul, însoțit de rugăciunea fierbinte? Pentru că, atunci când omul postește, se smerește și se poate concentra mai mult în rugăciune către Dumnezeu. Transformă foamea și setea fizică în foame și sete după Dumnezeu. Când omul postește și se roagă smerit, atunci, nu mai este plin de sine, de duhul egoist al sinelui, ci prin rugăciune se umple de Duhul Sfânt și pentru că Duhul Sfânt vine în omul care se roagă fierbinte, în stare de post și de smerenie, duhurile necurate se tem de prezența și lucrarea Duhului Sfânt în omul smerit. Numai de Duhul Sfânt care locuiește în oamenii smeriți și rugători se tem demonii cei necurați și răi”, a explicat Părintele Patriarh Daniel. De asemenea, Patriarhul României a evidențiat că nu este suficient să poruncim duhurilor rele să iasă din omul stăpânit de ele, ci trebuie să avem prezent pe Duhul Sfânt în noi: „Duhurile necurate nu se tem nici de cuvintele frumoase, nici de cuvintele aspre sau severe, ci doar de puterea smereniei prin care dobândim prezența și lucrarea Duhului Sfânt în noi”.

În continuare, Întâistătătorul Bisericii noastre a vorbit despre Sfântul Cuvios Ioan Scărarul, dascăl al postului, al rugăciunii și al pocăinței. „Sfântul Cuvios Ioan Scărarul este pomenit în Duminica a 4-a din Postul Sfintelor Paști, deși el mai are în data de 30 martie o zi de pomenire. Se numește «Scărarul» pentru că a scris o carte numită Scara paradisiului sau Scara virtuților. Această carte a fost ca un manual de viață duhovnicească, secole de-a rândul fiind citită în mănăstiri pentru îndrumarea călugărilor, dar apoi a început să fie citită și de credincioșii mireni, postitori și rugători. Sfântul Ioan Scărarul este numit în cântările Utreniei din această duminică lauda monahilor, scara virtuților, îndrumător sau călăuzitor pe drumul mântuirii. În această zi, el nu este doar lăudat, ci este și chemat în rugăciune ca să fie sprijin și ajutor celor care se roagă și postesc mult și doresc să se pregătească prin spovedanie și împărtășanie pentru sfânta și marea zi a Învierii

Domnului. Sfântul Ioan Scărarul a trăit 70 de ani, din anul 579 până în anul 649, și era din părțile Palestinei. A trăit ca monah în părțile Muntelui Sinai și a fost egumen al unei mănăstiri din acest munte timp de 10 ani, din anul 639 până în anul 649. El este un dascăl al rugăciunii, al pocăinței și al postului, arătându-ne în cartea sa, Scara, cum se pot elibera oamenii de patimi egoiste și cum dobândim virtuți. Cele mai importante virtuți din cartea sa sunt: smerenia și iubirea. Cu cât omul devine mai duhovnicesc, cu atât devine și mai smerit, căci smerenia este adevărata dovadă a sfințeniei. Omul care este sfânt ascunde virtuțile sale, este discret, se consideră pe sine mai păcătos decât ceilalți oameni și are iubire smerită și milostivă”, a explicat Părintele Patriarh Daniel.

Totodată, Preafericirea Sa a vorbit și despre viața și activitatea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica, dascăl al rugăciunii neîncetate: „Sfântul Calinic s-a născut la București în 1787. La 20 de ani, în 1807, a devenit călugăr în Mănăstirea Cernica, unde a fost primit de starețul Timotei, care a urmat starețului Gheorghe de la Cernica. A învățat de la starețul Timotei Rugăciunea inimii sau Rugăciunea lui Iisus, încât, după un an de smerită ascultare și multă rugăciune, a fost tuns în monahism. Din botez se numea Constantin, iar în 1808 a primit numele de Calinic. În același an a fost hirotonit ierodiacon. După cinci ani, în 1813, a fost făcut preot și după alți cinci ani, în 1818, a devenit stareț al Mănăstirii Cernica și a păstorit timp de 32 de ani. Când a ajuns stareț, a zis: Eu nu am venit aici să mă odihnesc în ostenele altora. A îmbinat rugăciunea cu munca, astfel a construit biserica aceasta și chiliile din jur, precum și bolnița mănăstirii. A construit și marea Biserică „Sfânta Treime” de la Mănăstirea Pasărea, unde mama Sfântului Calinic a fost viețuitoare. A fost nu doar un om al rugăciunii, ci și al acțiunii. A fost un foarte bun duhovnic și un foarte harnic stareț. Avea o pasiune deosebită la construirea bisericilor să urce pe biserică și el să pună cheia de boltă. Sfântul Calinic a făcut și multă milostenie, de aceea a fost foarte apreciat, mai ales de domnitorul Țării Românești, Barbu Știrbei, care l-a rugat insistent să accepte să fie Episcop al Râmnicului. Întâistătorul Bisericii noastre a mai amintit și de faptul că Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica a prezis ziua trecerii sale la Domnul: „Cu 14 zile înainte de a trece la Domnul a prezis ziua în care va muri. S-a mutat din această viață la 11 aprilie 1868, în Sâmbăta Mare, cu o zi înainte de Sfintele Paști. A fost făcător de minuni încă din timpul vieții și a vindecat o mulțime de oameni bolnavi. Pentru viața lui sfântă, în 1950, vrednicul de pomenire Patriarhul Justinian a propus Sfântului Sinod canonizarea lui. A fost canonizat în 1950, iar proclamarea canonizării s-a făcut în 1955. Atunci, osemintele lui au devenit moaște și au fost mutate din pridvorul bisericii într-o raclă. Sfântul Calinic de la Cernica este o icoană a monahismului românesc, ce unește rugăciunea cu acțiunea”.

Patriarhul României a oferit Mănăstirii Cernica tămâie naturală din Oman, precum și mai multe cărți apărute recent la editurile Patriarhiei Române. Din partea protos. Vasile Pîrjol, starețul Mănăstirii Cernica, Preafericirea Sa a primit o icoană cu chipul Mântuitorului Iisus Hristos.

La final, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel împreună cu Prea-sfințitul Părinte Varlaam Ploieșteanul, Episcop-vicar patriarhal, au binecuvântat Casa Memorială „Sfântul Cuvios Gheorghe de la Cernica și Căldărușani”, Muzeul Mănăstirii Cernica și trapeza pentru pelerini a așezământului monahal. Cei care au contribuit la realizarea lucrărilor au primit din partea Preafericirii Sale Diploma omagială 2020 cu Medalia comemorativă 2020, cu chipurile Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica și Sfântului Ierarh Iosif cel Milostiv.

— ziarullumina.ro